

EN DE KARAVAN TREKT VERDER, DE PARADE NAAR DEN HAAG.

Tekst en fotografie: Jacques Nachtegaal - Het Collectief N & P (klik voor vergroting)

Na een heerlijk druk en bijzonder sfeervol tweede weekend in Rotterdam zijn afgelopen zondagavond laat de tenten neergehaald in het Museumpark in de Maasstad. Vrijdag 3 juli is De Parade weer open maar dan in het Westbroekpark in Den Haag. Het laatste weekend in Rotterdam heb ik nog twee heel prettige avonden op de Parade vertoefd. Twee avonden met een vijftal voorstellingen en heerlijke muziek, lekkere drankjes op tjokvolle terrassen en in een sfeer die je het best mag omschrijven als vakantiestemming in je eigen stad.

Vrijdagavond, het weer is heerlijk en voor vanavond heb ik een tweetal voorstellingen op de Planning staan; “De Grijsze Komedie” en “The Long and Winding Road”. De voorstelling “De Grijsze Komedie” is er een met het neusje van de zalm aan oudere Nederlandse acteurs, naast Rob van de Meeberg en Marlies Hamelynck spelen verder Annemarie Oster en Jules Croiset. Een zeer succesvol kwartet mag ik stellen. Ongeveer twee honderd jaar theaterervaring en zoals tijdens de voorstelling blijkt nog vol levenslust en spelvreugde. Het is een voorstelling die in feite het ouder worden van de succesvol en gerespecteerd acteur weerspiegelt. Het aanbod aan rollen komt niet meer zo vaak meer voor en op straat is de herkenning ook niet meer zoals in de gloriejaren. Hoewel er natuurlijk onderling nog enorm gebluft wordt over de foto’s waar ze dagelijks nog met de fans op moeten. Diep onder die laag glitter en glamour proef je de vereenzaming en dan plots wordt het door de meest cynische van het viertal dan ook uitgesproken en zij geeft aan dat ze het niet meer ziet zitten, Marlies heeft zich aangemeld bij de Levens einde kliniek in Den Haag. De overige drie kunnen daar niet mee omgaan en in afwezigheid van Marlies besluiten Rob, Jules en Annemarie een plan te smeden om Marlies te weerhouden van die benauwende laatste stap. Een leuke komedie met een vette knipoog naar de ouderdomskwaaltjes die iedereen op den duur te verwerken krijgt maar die voor een acteur op jaren de doodsteek kunnen zijn.

Na een lekker drankje op een van de vele terrassen ga ik naar de theatertoren net naast de Zweefmolen om daar de roadstory “The Long and Winding Road” te ondergaan.

Het Volksoperahuis, met Jef Hofmeister en Kees Scholten namen Manoushka Zeegelaar Breeveld als vertelster en zangeres mee, om in een muzikale Roadstory een stedentrip te verhalen die van Amsterdam, Parijs, Lissabon via Las Vegas uiteindelijk weer naar Nederland leidt. Het verhaal van de Held en zijn prinses, over het leven de steden de mensen de liefde en de dood en de eenzaamheid. Doorspekt met rakende songs vertelt Manoushka het hele verhaal en dat is soms verrassend, dan weer leuk, maar heeft ook zijn droeve kanten, het lijkt zo regelrecht uit het echte leven geplukt, of is dit het echte leven. Ga het zelf beleven bij Het Volksoperahuis.

Mijn laatste Rotterdamse Paradedag wordt de zaterdag. Zon volop en heerlijk druk, je kunt nog net niet over de hoofden lopen maar stel maar gerust tjokvol. Het valt niet alleen op de overvolle terrassen op maar ook bij de voorstellingen waarvan er enkele domweg zijn uitverkocht urenvoor ze moeten aanvangen. Dit is de Parade optima forma. Vanavond zie ik een drietal voorstellingen waarbij ik begin bij het cabarettrio Rooyakkers, Kamps en Kamps. Een bizarre maar zeer geinige voorstelling die aanvangt met een meer dan 80 jaar oude Ward Kamps die met baard en gekromde rus komt vertellen over die bewuste avond die er eigenlijk nooit had mogen zijn. Kolder, publieksparticipatie en veel dolkomische grappen en grollen, Een beetje een The best of R K & K maar wel zo leuk in het vat gegoten dat ook, al zag je eerdere voorstellingen je ook nu geen seconde spijt hebt dat je die overvolle broeierige tent bent binnengegaan. In het kleine zaaltje waar drie leden van het huisgezelschap van het Theater aan het Spui de voorstelling "Een vorig Leven" vertellen en spelen. Dit verhaal van Toon Tellegen, dat later dit jaar in boekvorm zal verschijnen, verhaalt over het vorig leven van de ik persoon die met zijn vorig leven zijn jeugd in het kleine dorpje "N" beschrijft. Met een maquette van het toenmalige dorp en kunstige ideeën over personages, dieren en voertuigen uitgevoerd op verrassende wijze met toepassing van licht en onverwachte verrassingen is eigenlijk een verhaal in een verhalend verhaal. Met drie; Thomas, Sacha en Jos komt er een deel van het leven in een klein dorp mooi tot leven in deze bijzondere voorstelling.

Ik sluit mijn Rotterdamse Parade voorstellingen af met het nieuwkomers gezelschap van Orkater; "Zoutmus" met de voorstelling "Half Krab, Half Winegum" Een muzikaal ijzersterke voorstelling vol zin en onzin in een cabareteske aanpak met verkleedpartijen, verrassende gasten vanachter de deur en vooral heel veel geweldig goede muziek. Maar wat het meest opvalt in deze voorstelling zijn niet alleen die waanzinnige dansjes die ze doen maar vooral de enorme snelheid waarin deze voorstelling gespeeld wordt. Misschien wel een van de grootste verrassingen van de Parade. Ik zak nog even af naar De Dopegezinde gemeente die zoals gebruikelijk er weer een grandioos feest van maken. Voorman Pierre van Duijl jaagt de sfeer in de tent op tot een waar spektakel, met moeite maak ik mij los uit dit gezellig muzikaal geweld om ook nog even te genieten van Ronald Snijders en zijn band waarin o.a. Keimpe de Jong meetoetert. Met een zeer voldaan gevoel loop ik de poort uit. Rotterdam is voorbij Den Haag, Utrecht en Amsterdam wachten. Ik kan slechts zeggen GA ER HEEN, MIS DE PARADE DIT JAAR ZEKER NIET.